

Norsk

Pris kr. 1,75

Hefte 10 - 1958

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*God jul
ønskes alle
lesere*

I dette nummer bl. a.

Siden sist

*Et virkelig internasjonalt
oppgjør*

Bedre meldinger

Reise i toppform

X-klubbens kronike

Turneringsnytt

Brev fra leserne

Ekspertklubben

Red:

SIDEN SIST

Siden sist har jeg sett et ganske merkverdige spill:

♠ kn 6 4 3	♠ 9 5 2	♠ E 7
♥ —	♥ D kn 9 8 7 6 2	♥ E 10 5 3
♦ kn 8 6	♦ 4	♦ 9 7 5 3
♣ K 9 7 4 3 2	♣ 8 5	♣ D 10 6

♠ K D 10 8	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> </table>	V	N	S	Ø	♠ E 7
V	N					
S	Ø					
♥ K 4		♥ E 10 5 3				
♦ E K D 10 2		♦ 9 7 5 3				
♣ E kn		♣ D 10 6				

Med Nord—Syd i faresonen åpnet Syd med en ruter, Vest passet, Nord meldte en hjerter, og så kom Øst inn med en spar! Normalt pleier det ikke være noen særlig fornuftig mekling, men han var heldig. Syd gikk rett i tre grand, og Vest løftet til fire spar. Nord var imidlertid snill og brøt av med fem hjerter, hvorefter Syd høynet til seks. To bet, minus 200 i stedet for de 1 100 eller noe slikt man ville fått i fire spar døblet.

Nord gjorde etter min mening to store feil i den samme meldingen. Hvis det var meningen hans å spille fem hjerter, må han passe først, og komme igjen etter Syds eventuelle dobling. Det vil være en advarsel, som Syd vel respekterer. Men når Nord kom med en direkte fem hjerter, kunne ikke Syd oppfatte det annet enn som en oppfordring til slem. Nå, all den tid det var bet i fem hjerter også, spilte dette mindre rolle, men det er prinsippet jeg vil til livs. En pass fra Nord i denne situasjonen må være kravpass, derfor er det helt ufarlig å sitte over en runde for å markere at man nå tøyer seg for å melde videre.

En annen side av saken er imidlertid at Nord burde vært interessert i en straffe-dobling, selv med en svak syvkortfarge i hjerter. Han har hørt makkers direkte tre grand, som enten må være basert på en sterk sparfarge ved siden av ruterne, eller

på en singleton i hjerter og gode spillestikk for øvrig. Det er verdt å legge merke til at det ikke finnes noe slikt som en dobbelt hoppmelding i grand i annen melderunde hvis man sitter med en jevn fordeling. Med 16—18 bør man åpne med en grand, med 19—21 bør man åpne i farge og komme igjen med en enkel hoppmelding i grand, og med 22—24 bør man åpne med to grand.

Nord burde derfor ha forstått at det var noe skummelt med sparfargen, han skal høyst ha en singleton hvis alt er ærlig. En pass hos ham, fulgt av en ny pass når Syd dobler, ville ha fratatt Øst lysten til flere slike sparmeldinger.

I denne forbindelsen skal man merke seg at Syd neppe vil doble fire spar med E—D dobbel eller noe slikt i fargen, da vil han vel heller komme med en ny melding for å presse seg litt for utgangens skyld. Dobligen må bety at han har håp om mange bet.

Motparten kan selvsagt fri seg ved fem kløver, men det er ingen lett historie å nå. Øst vet ikke om denne fluktfargen, og Vest vet ikke om katastrofen som kommer i fire spar.

Dette spillet forekom i en lagkamp, og Nord—Syd ved det andre bordet meldte og vant fire hjerter, slik at differansen ble 820 poeng eller 7 matchpoeng. På den andre siden, hvis Øst var blitt sittende med sin fire spar, ville han gått en bagatell av 1 100 i bet, selv utenfor faresonen, og det ville igjen gitt 5 matchpoeng den andre veien. Altså en differanse på 12 matchpoeng på dette ene spillet.

Dette er nærmest et slags pust fra «gamle dager», tiden under krigen da bløffmeldingene florerte, og det blant enkelte spillere oftere forekom en bløffmelding enn en ærlig melding. De fleste av oss har gitt oss med dette, erfaringene har vist at slike meldinger sjelden lønner seg. Men forut-

Forts. side 11.

trekk tok han esset og fortsatte med spar to. Bordets ess tok stikket, så fulgte kløver til knekten og den samme kløverbehandlingen og da spillet var ferdig i franskmännens versjon, lå det fremdeles ti stikk foran irlenderen.

Nå gikk jeg til motangrep, begynte på nytt igjen og trakk kløver tre fra franskmannen i det første stikket. Han så hånlig på meg, og tok kløver to fra bordet. Men jeg bare smilte, tok esset og fortsatte fargen. Irlenderen la liten, franskmannen tieren og bordet fikk kongen. Nå pekte jeg på ruteresset og kløverdamen hos franskmannen og sparkongen hos meg, og mumlet «one down». Franskmannen så beskjemet ut, men ga seg ikke han heller. Han pekte på sparfargen og de tynne kortene mine, og sa «no bid» meget bestemt. Meningen var tydelig at han ville jeg skulle passet, og ikke narret ham til det fatale sparutspillet.

Lenger kom vi ikke. Motstanderne ville bytte, og så fikk jeg irlenderen til makker. Jeg tenkte imidlertid med meg selv at det var heldig franskmannen ikke så den virkelige betevarianten i det forrige spillet. Sparkongen tar det første stikket, så følger en ruter, som Vest tar med esset, og til slutt må vi få to kløverstikk. Men det sa jeg jo ikke.

Det neste spillet som dukket opp, var dette:

	Franskmannen		
	♠ E kn 4		
	♥ E K 9 7 4		
	♦ D 5		
	♣ K 10 3		
Jeg	N	Irlenderen	
♠ 7	V	♠ 8 2	
♥ D 10 6 2	S	♥ kn 8 5 3	
♦ E kn 8 6		♦ 10 9 7 2	
♣ E kn 9 4		♣ 8 6 2	
	Egypteren		
	♠ K D 10 9 6 5 3		
	♥ —		
	♦ K 4 3		
	♣ D 7 5		

Egypteren åpnet med tre spar, og franskmannen kom med fire grand. Egypteren viste pliktskyldigst at han var blottet for ess, og franskmannen erklærte seg villig til å stanse i fem spar. Men egypteren var ikke fornøyd, han tok med den sjette sparen, og så var det min tur til å spille ut.

En ting var jeg fullstendig klar over, og

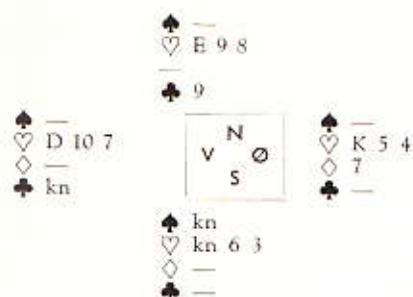
det var at egypteren måtte være renons i en farge. Men hvilken? Det så ut til å være katastrofalt hvis jeg startet med esset i renonsfargen hans, og derfor fant jeg fram spar syv, selv om en singel trumf mot en lilleslem ikke akkurat regnes til å være det beste utspillet i det lange løp. Det var ikke denne gangen heller. Bordet tok med knekten, og egypteren passet på å legge spar fem. En hjerter ble stjålet, bordet ble satt inn på spareset, og en ny hjerter ble stjålet. Nå fant egypteren fram den spartreeren han omhyggelig hadde gjemt, og satte inn bordet på spar fire. Alle ruterne forsvant på de etablerte hjerterne, og en kløver til damen ga meg stikket for esset. Jeg forsøkte meg med kløver ni tilbake, men egypteren lot seg ikke lure. Han gikk på med tieren, og da makker ikke kunne finne noe kort som stakk den, var spillet over.

Irlenderen så stygt på de to essene mine og mumlet en masse for seg selv på gælisk, eller hva det nå heter sproget hans. Men han gestikulerte ikke slik som franskmannen, og etter som gælisk ikke er min sterkeste side, er jeg avskåret fra å gjengi kommentarene hans.

Denne robberer gikk like fort som den første, franskmannen sikret seg en lett tre grand i det neste spillet, og så var det duket for en robber med faraonernes representant som min makker. Heller ikke denne gangen var åpningsspillet heldig.

	Irlenderen		
	♠ E D 8 4		
	♥ E 9 8		
	♦ 8 3		
	♣ K 9 4 2		
Egypteren	N	Jeg	
♠ 9 3	V	♠ 10 6 5	
♥ D 10 7	S	♥ K 5 4 2	
♦ E K D kn		♦ 7 6 4 2	
♣ kn 10 9 8		♣ 7 3	
	Franskmannen		
	♠ K kn 7 2		
	♥ kn 6 3		
	♦ 10 9 5		
	♣ E D 6		

Franskmannen heiste seg opp i fire spar, og egypteren startet med de høyeste ruterne sine. Den tredje ble stjålet på bordet, og så kom tre runder trumf. Deretter forsøkte franskmannen seg på kløverfargen, men den gikk ikke, og helt resignert fortsatte han med hjerter tre i denne posisjonen:

Vest la syveren, og bordet knep med återren, slik at jeg fikk for kongen. Franskmannen skulle til å legge opp kortene sine og gi seg på en bet, da det skjedde noe med tilbakespillet. Helt tankeløst hadde jeg funnet fram ruter syv, og franskmannen fikk det veldig travelt med å samle opp de tre kortene sine som allerede flagret i luften. Irlenderen så medlidende og litt hånlig på meg, franskmannen oppførte seg som en dødsdømt som har fått benådning på skafottet i siste øyeblikk etter at løkken allerede var lagt rundt halsen hans, og egypteren... Har De tenkt Dem en av de gamle faraoner som plutselig oppdager at en stakkars slave ødelegger sakene for ham? Øynene skjøt lyn, det så ut som om han skulle gi ordre til å kaste meg i krokodillegraven i Nilen eller mure meg inn i en av pyramidene eller noe lignende forferdelig, og jeg? Ja, jeg hadde ingen ting annet å gjøre enn å se beskjemet ut. Det heldige var at jeg ikke forsto hva de tre andre sa for noe, aldri tidligere har jeg vært så glad for mine manglende kunnskaper i henholdsvis egyptisk, galisk og fransk.

Franskmannen stjal med spar knekt, og faraonen? Han la hjerter i et desperat håp

om at jeg kunne overta denne fargen, men se det gikk jo ikke. Franskmannen la kløver ni fra bordet, og ingen kunne ta seg av hjerterknekten hans i det siste sticket.

Litt senere kom vi også i faresonen, og det ble gitt følgende kort:

På grunn av en eller annen misforståelse, som jeg aldri vil rope, havnet jeg i syv spar, og franskmannen doblet så det hørt helt nede i Handelsstanden, hvor en rekke spillere så forbauset opp og lurte på hvor jordskjelvet kom fra. Kontrakten var jo selvfølgelig dødsdømt mange ganger, men så skjedde noe: Franskmannen trakk feil kort, og sparkongen lå plutselig på bordet. Det så for øvrig ikke ut til å hjelpe stort, all den tid det neppe lot seg gjøre å håpe at sparknekten nå satt alene igjen, slik at en spar på bordet kunne frigis til stjeling. Men plutselig fikk jeg en idé, det var tross alt en sjanse. Spareset tok det første sticket, og så kom spar åtte. Med hjertet i halsen knep jeg med tieren, og pustet lettet da franskmannen ikke kunne produsere mer enn femmeren.

Franskmannen hadde sett dypt ulykkelig

Husk å fornye

abonnementet på

NORSK BRIDGEMAGASIN

for 1959. Kontingenten er kr. 15,00.

Vennligst benytt vedlagte giroblankett.

Postgironr. 13816.

BEDRE MELDINGER

Rolf Bøe

Dette er den tredje artikkelen om dette emnet. De to første sto i nr. 8 og nr. 9. Hvis De ønsker å følge med fra begynnelsen, og ikke har disse eksemplarene av bladet, vil De kunne få dem ved å henvende Dem til forlaget.

Vi pratet forrige gangen litt om fargevalg hos åpneren, og skal i dag ta for oss svarhåndens fremgangsmåte. Vi begynner med et eksempel hvor vi tenker oss Deres makker har åpnet med en hjerter, og De sitter med:

♠ E kn 7 5 ♥ D 4 ♦ 8 4 ♣ E kn 9 6 3

Hva melder De?

Jeg er redd for at svært mange av leserne vil melde en spar, og det tror jeg ikke er særlig fornuftig.

Jeg forstår selvfølgelig tankegangen, det gjelder å finne en edel farge fordelt 4—4.

ut på grunn av det fatale utspillet sitt, men det var visst enda store muligheter, selv om det nok ikke kunne bli så mange beter. Han skulle bli skuffet. En tredje spar rensset fargen, og franskmannen fridde seg for en hjerter, det samme gjorde bordet. På den fjerde sporen kastet franskmannen en ruter, og bordet gjorde det samme som han igjen. Dermed var vi kommet fram til følgende posisjon:

♠ —		♠ —									
♥ E 9 6 4		♥ 8 5 3									
♦ E 9 6 4		♦ 8 5 3									
♣ 7		♣ 6 5 4									
♠ —	<table border="1" style="border: none; width: 40px; height: 40px; margin: 0 auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V				S		♠ —
	N										
V											
	S										
♥ K D kn		♥ 8 5 3									
♦ K D kn		♦ 8 5 3									
♣ D kn 10		♣ 6 5 4									
♠ 9 7											
♥ 7											
♦ 7											
♣ E K 9 8 3											

Nå kom den femte sporen, og franskmannen begynte å vri seg for alvor. Kløver kunne han jo ikke kaste, og det var likegyldig om han lot ruterknekten eller hjerter-

Men for det første består ikke bridgen av bare 4—4—farger, og selv om en slik fordeling er til stede, kan det være aktuelt å få vite om resten av fordelingen også. Det kan være en stor opplysning for makker å få vite at De sitter med fem kløver ved siden av de fire sporene, men det får De aldri fortalt hvis De begynner med en spar.

Matematikerne forteller oss at hvis De har fire kort i en farge, er det omtrent en sjanse av fire til å treffe en annen spiller med fire kort han også. Siden denne spilleren også kan være en av motstanderne, blir det omtrent en gang av tolv hvor det er makker som har fire spar. Men sjansen må reduseres enda mer. Når makker har åpnet med en hjerter, kan han ikke ha fire kort i begge disse fargene, unntagen hvis sparfargen består av bare småkort. Det reduserer ytterligere muligheten, men la oss likevel si at han har fire spar i ett av tolv spill.

Nå er sjansen til å finne fram til en trumf-

knekten gå. Han valgte hjerterknekten. Bordet la en ruter, og så kom en hjerter til esset, fulgt av en hjerter til stjeling, og dermed var franskmannen tom for denne fargen. Bordet ble satt inn på ruteresset, og hjerter ni og seks skviset franskmannen på ny, denne gangen i ruter og kløver.

Faraonen i Nord bøyde seg dypt og ydmykt for geniet, og franskmannen følte seg helt sonderknust. Irlenderen så ut til å dele seg, han var ikke særlig blid på franskmannen etter det fatale utspillet, men på den andre siden måtte han jo beundre mitt elegante spill han også.

Brrrr... Vekkeklokken ringte. Det skjønneste spillet var bare en drom, mens de andre spillene, fadesene, var virkelige nok. Ned og referere spill fra Handelsstanden, omgitt av alt annet enn beundrende blikk fra representantene for tre langveisfarende nasjoner, det var dagens program.

Kan De fortelle meg, herr redaktør, hvorfor de bedte spillene bare kommer i ens egen fantasi?

♦

kontrakt i spar slett ikke borte selv om De melder to kløver først. En anelse svakere er den kanskje blitt, De kan få en hissig innblanding av motstanderne i ruter, men denne faren betyr ikke så meget. Det vil igjen i praksis si at i ett tilfelle av tolv vil det ikke gjøre så meget om De melder spar først. Men i de elleve andre spillene vil De få vanskeligheter siden.

La oss for eksempel si at makker kommer igjen med to ruter. Hva vil De melde nå? To grand? Da kan De iallfall være sikker på én ting, og det er at makker ikke forstår at det er kløver De har mest av. Det kan føre til at en slem i kløver blir umeldt, og det kan føre til andre vanskeligheter.

Nå sier De kanskje at De ikke vil melde to grand etterpå, men tre kløver. Hva skjer da? Jo, De vil få gal preferanse til spar, De kan risikere å spille en håpløs fire spar mens både en kontrakt i grand, hjerter og kløver ville vært bedre. Og enda verre er det hvis det er slem-muligheter. Det er kanskje ingen ulykke å spille fire spar med en trumffarge fordelt 4—3, framfor fem kløver hvor man har en sterkere trumffarge. Det er tross alt ett stikk mindre. Men det skal like mange stikk til en slem i spar og kløver, og da gjelder det å finne den beste trumffargen.

En annen vanskelighet ved å begynne med sparfargen i det eksemplet vi diskuterer, er at De får vanskeligheter når makker høyner fargen. De vet ikke om han har tre eller fire spar. Kom nå ikke og si at De aldri støtter en sparmelding med mindre enn fire trumf. Da har De en svært primitiv meldeteknikk, som tvinger makker til å gjenta enhver femkortfarge. Jeg skal ikke komme nærmere inn på det her, det kommer jeg tilbake til siden, derfor slår vi fast at en høyning av sparfargen med bare tre trumf kan være aktuell. Hva vil De da gjøre? Melde den lengste fargen etterpå, og være sikker på at makker aldri finner ut noe om lengdene?

Se hvor meget lettere det blir hvis De melder to kløver i første omgang. De kommer igjen med spar neste gang, hva makker enn finner på å si. Og nå har De fått gitt en fin ekstra opplysning: Sparfargen Deres er bare på fire kort. Mens makker vil tenke både på fire, fem og seks kort når det

gjelder den fargen De melder først, er han innstilt på at den andre fargen bare er på fire kort. Først når De gjentar den andre fargen, regner han med flere.

Meldeserien 1 hjerter — 2 kløver, 2 hjerter (eller ruter) — 2 spar forteller derved på en effektiv måte at sparfargen bare er på fire kort, og at det ikke er praktisk å få støtte fra makker med mindre han også skulle ha fire spar. Det er en svært viktig opplysning, som gjør det langt lettere å melde siden.

La oss nå flytte over en kløver til ruter, slik at kortene blir:

♠ E kn 7 5 ♥ D 4 ♦ 8 4 3 ♣ E kn 9 6

Hva vil De melde nå etter at makker har åpnet med en hjerter?

Jeg vil fremdeles melde to kløver. Hvorfor? Fordi det er så viktig å få markert at sparfargen bare er på fire kort, og dessuten for å få vist begge fargene så lavt som mulig. Om De melder en spar første gangen, og makker kommer igjen med to hjerter eller to ruter, må De melde tre kløver for å få vist den andre fargen, men hvis De melder kløver først, får De vist sparfargen på tottrinnet.

Dessuten kommer her et viktig moment inn. Hvis meldeserien går:

1 ♥ — 1 ♠
2 ♥ — 3 ♣

så er sparfargen på fem kort, hvis De først følger dette resonnementet. Med fire spar og fire kløver ville De ha meldt kløver først. Det gjør at makker tør støtte, ja selv hoppe om han har styrke til det, i spar med bare tre trumf.

Nå kommer kanskje en innvending. Hva med fem kløver og fire spar? Ja, det får jeg ikke vist, det er riktig. Men hvis man først skal velge mellom å gi eksakte opplysninger i en edel eller en slett farge, er det ikke tvil om at jeg velger den edle fargen.

Vil De ha en regel for dette, kan De bruke følgende: Når makker har åpnet, bør De med to meldbare firekortfarger begynne med den som ligger nærmest under åpningsfargen.

Et annet poeng ved svarhåndens melding bør være at han med en gang viser hvor

han vil hen. Det vil si at åpneren skal kunne trekke den slutningen at når svarhånden ikke hoppmelder første gangen, er det av den ene og enkle grunn at han ikke har kort nok til det. La oss se på disse hendene, som alle har den samme fordelingen, men forskjellig honnørstyrke, etter at makker har åpnet med en spar:

- (a) ♠ D 9 7 5 4 ♥ 8 7 ♦ E 9 7 ♣ 9 7 4
 (b) ♠ D 9 7 5 4 ♥ 8 7 ♦ E D 9 ♣ 9 7 4
 (c) ♠ D 9 7 5 4 ♥ 8 7 ♦ E D 7 ♣ E 9 7
 (d) ♠ D 9 7 5 4 ♥ 8 7 ♦ E D 7 ♣ E K 9

Med hånd (a) er saken klar, det blir to spar. Med hånd (b) bør De melde to ganger uten å kreve utgang, og derfor bør De begynne med å melde to ruter. Siden sørger De for at den neste meldingen Deres blir minst tre spar (enda høyere hvis makker melder mer enn to spar i neste runde), og De har fortalt Deres. Jeg går ut fra at De er fortrolig med en melding som to ruter her, det er bare en hjelpemelding. Hensikten har aldri vært å spille i ruter, De har styrke nok til å melde en ny farge først og etterpå støtte, og siden ingen sidefarge er meldbar, må De ty til en nødutvei. Med hånd (c) er De for sterk til denne meldingen også, og De velger derfor å hoppe til tre spar med en gang. Men med hånd (d)? Ja, jeg er redd for at mange vil melde tre spar her også, men det er en dårlig melding. Saken er at tre spar er en begrenset melding, De forteller om en viss styrke som er nok til utgang, hverken mer eller mindre. Siden avgjør Deres makker på egen hånd om det skal spilles bare utgang, eller om man skal forsøke seg på en slem. Men det kan han ikke gjøre riktig, hvis ikke Deres melding er eksakt. I følge poengberegningen skal 16 poeng være den øvre grensen for dobbelt høyning, over denne grensen kommer hoppmelding i ny farge. Og hvis De er enda sterkere, tar De selv initiativet til en slem. Ved å anvende presisjon i dette vil makker kunne lese følgende:

1 ♠ — 3 ♠

viser at svarhånden har 13—16 poeng.

1 ♠ — 3 ♣
 3 ♥ — 4 ♠

viser 17—19 poeng, og

1 ♠ — 3 ♣
 3 ♥ — 4 gr.

eller en høyere melding, viser minst 20 poeng.

Da får vi presisjon i sakene, noe vi ellers ikke gjør. Vær derfor omhyggelig med å bruke 16 poeng for øvre grensen for en dobbelt hoppmelding, i motsatt fall skaffer De Deres makker store vanskeligheter når han skal avgjøre spørsmålet om en slem.

I praksis ser man svært ofte en meldeserie som denne:

1 ♠ — 3 ♠
 4 ♠ — 4 gr.

Det er en dårlig serie, likegyldig hva man sitter med. Saken er at etter svarhåndens dobbelte høyning får han aldri rede på om åpneren har tillegg eller ikke, så i praksis forteller meldeserien ovenfor like lite om åpnerens kort som en direkte fire grand etter åpningen. Det blir gjettværk å avgjøre om det skal meldes slem eller ikke, i stedet for presisjon. De vil kanskje smile litt av uttrykket presisjon, når De husker den første artikkelen min hvor jeg påsto at det ikke var mulig å få noe presist meldingsforløp. Det er riktig, og det står jeg ved. Men når jeg bruker ordet er det for å uttrykke at man melder så presist som det er mulig.

De vil kanskje også komme og spørre om jeg ikke kjenner varianten med å melde tre grand etter en hoppstøtte, for å markere tillegg til åpningen og be makker ta initiativet til slem, hvis han også har tillegg. Jo da. Men for det første er denne tre grand best når oppfordringen kommer på bakgrunn av at 16 poeng er den øverste grensen. Med andre ord, åpneren vil ha sin makker til å ta initiativet til en slem med 15 eller 16 poeng. Men konvensjonen dekker slett ikke den situasjonen hvor svarhånden har mer enn 16.

En annen sak er at det er et stort spørsmål om vi skal beholde denne konvensjonen. I Vienna kan den kanskje gå an, fordi den er basert på en femkortfarge hos åpneren. Men det hender ofte at tre grand er den beste kontrakten selv om begge spillerne har fire spar, og det bør vi ikke se bort fra. Vi har bruk for tre grand i sin naturlige

sammenheng i denne forbindelsen, og da må den kunstige varianten vike. Hva vi skal sette i stedet? Det skal jeg komme tilbake til når vi begynner å prate om slemteknikken for alvor.

Vi slår derfor foreløpig fast at med en fordeling som den vi diskuterer, hvor svarhånden har kraftig trumfstøtte, vil åpneren lettest kunne avgjøre spørsmålet om slem i alle situasjoner hvor svarhånden har mindre enn 20 poeng. Men da må også svarhånden gi best mulig beskjed om styrken sin, og det må skje i først melderunde. Her har vi med den moderne poengberegningen så hårfine midler å gripe til at det skulle være anledning til å klarlegge den innenfor grensen av fire poeng, slik:

- (a) Med 10 poeng eller mindre — enkel høyning.
 (b) Med 10—13 poeng — ny farge først.
 (c) Med 13—16 poeng — hoppstøtte.
 (d) Med 17—19 poeng — hopp i ny farge og deretter støtte.

Dette er vel kjente saker for de fleste. Men det er svært mange som slurver med grensene, og da blir det hele mer eller mindre gjettverk.

De bør også fortelle fullt ut hva De har av styrke med andre fordelinger, som for eksempel med:

♠ E D 9 7 ♥ 9 3 ♦ D 8 7 ♣ K D 9 3

bør De etter makkers hjerteråpning hoppe til to grand. Sparfargen haster det ikke med, den kommer fram senere hvis det har interesse for Deres makker.

♦

En annen ting jeg gjerne vil prate litt om i dag, er spørsmålet om preferanse. Det er vel neppe nødvendig å behandle de enklere reglene for preferanse i denne artikkelen. De spillerne som ikke kjenner dem, vil for lengst ha gitt opp fordi artikkelen er for vanskelig for dem. Men det kan være meget annet å si. La oss se på et spill som dette, hvor De sitter med:

♠ D 6 4 ♥ D 6 4 ♦ E D 6 4 ♣ E kn 10

Deres makker åpner med en spar, De melder to grand, og makker kommer igjen med tre hjerter. Hva melder De nå?

Hvis De melder tre grand, under henvis-

ning til at De har dobbelt stopper i begge de umeldte fargene, bør De tenke om igjen. Saken er at det er Deres idé dette med grand. Deres makker kan ha all verdens skjeve fordelinger, og når han melder tre hjerter etterpå, er det fordi han vil ha preferanse. Den må han også øyeblikkelig få, når De sitter med skikkelig trumfstøtte til den første fargen hans. Faktisk er De nærmere fire spar enn tre, fordi De har maksimum til to grand og dessuten en honnør tredje i begge de fargene makker har meldt, pluss to ess i side farger. Men tre grand? Det kan ødelegge meldeteknikken hvis det dreier seg om en slem, makker er kanskje redd for å gå videre når De ikke har trumfstøtte. Ja, selv om vi endrer kortene til:

♠ 10 6 4 ♥ D 6 4 ♦ E D 6 4 ♣ E kn 10

bør De preferere spar. Så snart De har kort i den første fargen makker har meldt, bør trumfstøtten vises. De har gitt beskjed om en balansert hånd og 13—15 poeng, og hvis makker etter denne opplysningen vil i tre grand, er det bare å avgi denne meldingen. Når han ikke gjør det, er det fordi han er interessert i noe annet, hva det nå enn kan være, og det må De gi ham beskjed om.

La oss nå se på følgende hånd:

♠ D 6 4 ♥ 10 6 4 ♦ E D 6 4 ♣ E kn 10

Makker åpner med en spar, De melder to grand og makker kommer igjen med tre ruter. Hva melder De nå?

Flere spillere jeg kjenner, vil melde tre spar. Men det er neppe vel overveiet, i det minste ikke hvis man sitter med en god makker. Hva i all verden skal makker melde tre ruter for, hvis han ikke mener noe med det? Hvis han bare vil i tre grand, er det unødig å vise denne fargen. Hvis han bare fisker etter trekortstøtte i spar, er det også unødvendig, da kan han gjenta sparfargen, og han vil få den opplysningen han er ute etter, like sikkert.

Nå er det kanskje mange som vil si at slik nytter det ikke å melde i en parturering. Det er stor sjanse for at makker har femkortfarge i spar, og da er fire spar en bedre kontrakt enn fem ruter.

Det er to innvendinger mot denne påstanden. Den første er at makker vet også om at det spilles partturnering. Han vet også at fire spar gir mer enn fem ruter. Likevel melder han tre ruter. Hvorfor? Ja, det er nettopp det som er poenget. Etter at De har meldt to grand, er det Deres makker som har initiativet og bestemmer hvor skapet skal stå, og De har å gi ham de opplysningene han ber om, uten å tenke for meget for øvrig. Det lønner seg faktisk en gang i blant å tro at makker kan ta en fornuftig avgjørelse han også, at det ikke bare er Dem som kan gjøre det.

Hvis makker bare er ute etter en utgang, og sitter med fem spar og fire ruter, er det ingen sak for ham å korrigere etterpå. Det er ingen ting i veien for at meldingene kan gå:

1 ♠ — 2 gr.
3 ♠ — 4 ♠
4 ♠ — ?

og nå har De selvsagt ingen ting å innvende. Etter at De har fortalt makker at De har fire ruter, spør han om De har tre spar ved siden, i så fall vil han heller spille fire spar.

Faren ved å gi falsk preferanse, er at man kommer i en gal slemkontrakt. Selv om bridge er de edle fargenes verden, er det likevel mer lønnende å spille seks ruter og vinne kontrakten, enn å spille seks spar med en bet. Det er nettopp det det dreier seg om. For utgangens skyld kan nok en preferanse til spar forsvares, men ikke når det gjelder en slem. Og De vet ikke noe om hvor makker har tenkt å havne, De er i øyeblikket bare en lydige partner som gir beskjed om hva De sitter med.

Det er imidlertid selvfølgelig en viktig forutsetning for å melde slik, og det er at

makker er med på notene. Hvis han i en posisjon som denne melder tre ruter bare for å ha noe å si, fordi han regner med å få sjansen til å melde tre grand neste gang, er det noe annet. Men tre ruter hos åpneren bør bare bety en eneste ting, at han er interessert i at det løftes til fire om svarhånden har firekortstøtte. Har ikke meldingen denne betydningen, er den forfeilet.

Vi skal også for jeg slutter se på en annen situasjon hvor det kan diskuteres om preferansen. De sitter med:

♠ 9 7 ♥ E kn 9 8 3 ♦ D 7 4 ♣ K 6 5

Deres makker åpner med en spar, og meldingene går:

1 ♠ — 2 ♥
3 ♠ — 3 gr.
4 ♦ — ?

Hva melder De nå? De er sterkere i ruter enn i spar, men likevel bør De preferere spar. Rekkefølgen makker viser fargene sine i, forteller at han har minst seks spar, og neppe mer enn fire ruter. Det betyr at paret har åtte spar mot syv ruter, og bare syv trumf pleier å være lite for en høy kontrakt. Når makker melder slik, betyr det at han vil spille en ruterkontrakt hvis også De har fire kort i fargen, men ellers ønsker han å bli puttet tilbake til spar. Ja, selv om vi bytter på kortene slik:

♠ 9 ♥ E kn 9 8 3 ♦ D 7 4 ♣ K 6 5 2

bør De preferere til spar. Nå er det sannsynligvis syv kort i begge fargene, og da er spar best som trumf. Det er først hvis man har åtte trumf sammen med makker, at den jevnest fordelte fargen kan være best som trumf. Med mindre er den fargen som er mest ujevnt fordelt, å foretrekke, fordi man ellers risikerer å bli for kort i trumf.

Dette var hva jeg har på hjertet i dag. Når jeg nå er kommet så langt i artiklene mine, vil jeg gjerne ha Deres innvendinger, hvis De har noen. Fordelen ved å skrive en artikkelserie i stedet for en bok, er nettopp den at jeg kan behandle lesernes innvendinger i en senere artikkel. Derfor, kom igjen hvis De mener det er noe som ikke holder.

Siden sist

Forts. fra side 2

setningen for at de ikke skal lønne seg, er at forsvarer mot dem er på høyden. Skjer det mange slike meldinger som Nords i denne situasjonen, kan vi risikere å komme tilbake til bløff-verdenen igjen. Kunsten er å tro sine egne kort og makkers meldinger, og på basis av disse finne ut når det umulig kan være riktig det motpartens smeldinger gir beskjed om.

Siden sist har jeg også sett dette spillet i en osloavis:

♠ E K 10 9 3		♠ 8 6									
♥ E 9		♥ 8 6 3 2									
♦ 5 2		♦ 10 8 7									
♣ kn 6 4 3		♣ D 10 8 2									
♠ D kn 7	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td></td><td style="text-align: center;">N</td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td style="text-align: center;">Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td style="text-align: center;">S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		♠ 5 4 2
	N										
V	Ø										
	S										
♥ D kn 5		♥ K 10 7 4									
♦ kn 9 4 3		♦ E K D 6									
♣ 9 7 5		♣ E K									

Vest ga, Øst—Vest i faresonen.

Spillet er hentet fra lagturneringen på Lillestrøm, og en del av lagene kom i syv spar, selvfølgelig alt for hardt meldt. Noen klarte imidlertid likevel kontrakten sin, fordi sparene kunne fanges. I denne forbindelsen skriver avisen følgende: «Sjansene for at motpartens spar sitter 3—2 er ca. 62 prosent, og bare 3 å 4 er for at dame, knekt sitter dobbel. Største muligheter for å få alle trumfstikkene ligger da i å ta dobbelt-fisk».

Dette er en ganske alminnelig feiltagelse, en slags blanding av hummer og kanari, og siden den dukker opp så mange ganger, er det på tide å ta livet av den.

Sjansen for 3—2-fordeling av en farge er ganske riktig omtrent 62 prosent, men ikke alle 3—2-fordelinger kan tas til inntekt for finessen. Blant annet er dame, knekt dobbel hos Øst også en 3—2-fordeling.

Av disse mulige 3—2-fordelinger kan vi med en gang skyte ut halvparten, de tilfellene hvor Vest har to spar. Det kan bare gi vunnet spill hvis Vest har dame, knekt

dobbel, og det oppdager vi med en gang, hvordan vi enn spiller.

Vi har 10 forskjellige mulige 3—2-fordelinger med tre kort hos Vest, nemlig:

Vest	Øst
1) D kn 8	— 7 6
2) D kn 7	— 8 6
3) D kn 6	— 8 7
4) D 8 7	— kn 6
5) D 8 6	— kn 7
6) D 7 6	— kn 8
7) kn 8 7	— D 6
8) kn 8 6	— D 7
9) kn 7 6	— D 8
10) 8 7 6	— D kn

Disse 10 fordelingene er innbyrdes likeverdige, hvis det er 31 % sjanse for tre spar hos Vest og to hos Øst, er det nøyaktig 3,1 prosent sjanse for hver av disse fordelingene. Nå er forholdet at De spiller spar to fra egen hånd, og får spar syv fra Vest, før De behøver å treffe noen avgjørelse. Derved kan vi med en gang skyte ut fire av de overfor nevnte fordelingene, de hvor ikke spar syv befinner seg hos Vest. Av de seks fordelingene som er igjen, kan vi skyte ut de fire, fordi de ikke gir oss noen sjanser til å vinne. Tilbake har vi to helt eksakte fordelinger, som hver for seg er like sannsynlige, og det er nr. 2) og 10) ovenfor, altså D—kn—7 eller 8—7—6 hos Vest og 8—6 eller D—kn hos Øst. I og med at man har sett spar syv hos Vest, er det derfor redusert til en femti prosent sjanse om man vil velge å spille på det ene eller det andre, og slett ikke de store forholdstallene som er nevnt i vedkommende osloavis.

Dette er ganske enkel matematikk, av den typen som man skulle kunne klare selv om man bare har folkeskolen, og noe annet skulle ikke være nødvendig i denne situasjonen. Man skal bare huske på at selv om sjansen for 3—2-fordeling er 62 prosent, så er fjorten tyvendedeler av alle 3—2-fordelinger uønsket, fordi de ikke gir oss noen sjanse til å vinne, og i og med at man har sett spar syv hos Vest, er nye fire tyvendedeler av de mulige fordelingene vekk, slik at det bare blir to muligheter igjen, dame—knekt alene igjen enten hos Øst eller Vest.

Og likevel. De bør ta finessen, men det er av en grunn som osloavisen ikke har sett. De klarer Dem også med sparfargen fordelt

4—1, hvis Øst har sekseren eller åtteren singel, og De kan få i stand en form for skvis. Det er det en som foreslo da vi diskuterte spillet.

Dessverre, det stemmer ikke det heller. Sjansen er like stor for at Øst skal ha knekten eller damen singel, og da er det riktig å ta esset først og etterpå forsøke finessen. Det blir derfor et valg hele veien, med omtrent like stor, eller like liten om De vil, sjanse til å vinne alle spærstikkene.

I bridgeklubben Juniors jubileumsturnering forekom en liten nyhet som kanskje har fremtiden for seg. Det ble som vanlig delt ut en spurtpremie til det paret som hadde best resultat i de siste 16 spillene, men det ble bare tatt i betraktning de parene som ikke kom opp i premierekken. Tankegangen er selvfølgelig god, ingen skal kunne dra hjem med to premier, men en nøyaktig analyse forteller oss en ting av interesse i denne forbindelsen: Det er bare de parene som ligger i nærheten av bunn som har sjanse til å vinne premien. De parene som ligger midt i tabellen når 16 spill er igjen, har ingen sjanse. Hvis de spiller så godt, kommer de opp i premierekken, og dermed er de ute av dansen i kampen om spurtpremiene.

Kanskje det likevel er riktig å gi spurtpremie til beste upremierte par i de siste seksten spillene. Jeg tør ikke si det, det er spørsmål om hva man er ute etter, men det blir iallfall en premie som bare tredjedelen av parene har noen sjanser til å vinne. På den andre siden dreier det seg nettopp om de parene som har mistet all interesse for turneringen fordi det er gått så dårlig tidligere, så hvorfor ikke? Jeg bare spør.

De fleste tror at god spilleføring i bridge er noe som hører den nyeste tid til, og som ikke forekom i gamle dager. Vel, det spilles vel gjennomgående bedre nå enn tidligere, men det betyr ikke at de gamle mestere ikke kunne sine ting. La oss se på dette spillet, som er referert i Midsems bok om auksjonsbride fra 1925, og som ble spilt av amerikaneren W. H. Whitefeld, en av de

største problemforfattere som noen gang har levet:

♠ D 7	♠ 10 5
♥ D 4 2	♥ K kn 10 7 5 3
♦ E 9 8 3	♦ K kn 10 6
♣ D 9 5 4	♣ 7

N
V Ø
S

♠ E K 9 6 4 2	♠ E K 9 6 4 2
♥ E 5	♥ E 5
♦ 7 2	♦ 7 2
♣ kn 8 3	♣ kn 8 3

Melding, etc gikk:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	1 ♥	1 ♠	2 ♥
pass	pass	2 ♠	pass
pass	3 ♥	3 ♠	pass
pass	pass		

De må huske på at det spilles auksjonsbride, hvor det ikke var nødvendig å melde høyere enn nødvendig for å få kontrakten.

Vest begynte med hjerterdamen, og Syd tok esset. Så fulgte esset og kongen i spar, og da damen kom fra Vest, regnet Whitefeld lynsnart ut at Øst måtte ha tieren singel igjen, og forlangte knekten fra bordet for å få hjemkomst på nieren. Deretter kom kløverknekten, Vest dekket og Nord tok kongen. På esset viste Øst renons, og nå passet Whitefeld på å avblokere med åtteren. Hjem på spar ni, og når kløver tre kom, var det duket for tolv stikk.

Selvfølgelig ikke noe ekstraordinært spill, men likevel et spill hvor det gjelder å ha øynene med seg og tenke gjennom sakene. Noen sinke var ikke den karen som gjennomførte dette spillet ved bridgebordet.

GULLSMED H. A. NEERBYE

Alt i gullsmedvarer

Godt utvalg i bridgepremier

**N. B. F. skjeer m/merke
sendes i oppkrav.**

TORGGATEN 2 - OSLO - TELEFON 333235

Nye bøker

Reese i toppform

Terence Reese: «*Expertspelet*». Svensk oversettelse. Bridgeakademien.

La det være sagt med en gang, den nye boken til Reese er av den typen som gir en anmelder lyst til for en gangs skyld å trekke fram de virkelig store superlativene. På en lett og elegant måte fører Reese oss inn i ekspertenes tankegang når det gjelder behandlingen av kortene. Han demonstrerer perfekt spilleføring og blendende motspill, og ikke minst hvordan man ved enkle midler kan få sine stakkars motstandere helt på villspor.

Boken begynner med et avsnitt om forutsetninger og slutninger, hvor man i en form like spennende som i en god detektivroman føres på sporet når det gjelder fordelingen av de ukjente kortene, og dessuten lærer hvordan man skal kunne danne seg et bilde av motstandernes hender som fører til en vellykket kontrakt. Neste avsnitt er viet trumfbehandlingen, man får lære hvordan man kan få trumfene til å arbeide for seg og trylle fram stikk «fra ingenting», og

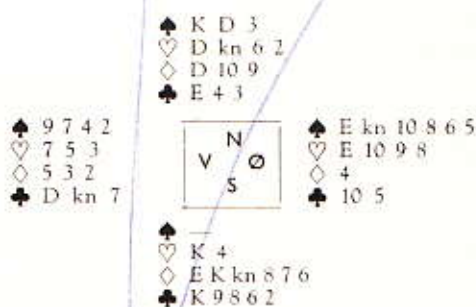
hvordan man ved å beholde kontrollen over trumfføringen kan klare å sikre seg kontrakter som for andre ser helt umulige ut å gjennomføre. Deretter kommer et avsnitt om det taktiske området, hvor enkelte detaljer i spilleføringen er trukket fram og gitt bred omtale, og og endelig kommer et avsnitt om tekniske detaljer, hvor man blant annet finner et kapittel om noen sjeldnere skvistyper.

Boken er ingen begynnerbok, man bør kunne en god del om bridge før man tar fatt på den. Men har man først nådd alminnelig jevn «turneringsspiller-standard», så er boken gull verdt, og det er ikke for meget sagt at ved et omhyggelig studium av den vil komme opp i den klassen hvor det jevnlig vanker premier, selv i de største turneringer.

Vi tillater oss å referere et avsnitt:

Avventende trekk.

Et avventende trekk er en meget vanlig strategi i sjakk. Man holder stillingen, slik at man kan møte ethvert anfall motstanderne forsøker seg på. I bridge er denne formen for taktikk mer sjelden, men til gjengjeld høyst raffinert. Følgende spill vakte stor interesse da det forekom:

Syd spiller seks ruter etter at Øst har vært inne med en sparmelding. Vest begynner med spar to, og det normale spillesettet blir:

Bordets spardame dekkes med esset, og Syd stjeler. Etter å ha trumfet ut, spiller Syd en lav hjerter fra bordet, og Øst er plasert i et håpløst dilemma. Han har faktisk ingen sjanse til å slippe unna. Hvis han tar for hjerteresset, kan Syd kaste tre kløvertapere på sparkongen og de to hjerterstikkene, og hvis Øst legger liten hjerter, tar

De nye svenske bridgebøkene

Reese:

Expertspelet

og

Bridgepsykologi

Innb. Pris ca. kr. 25,00.

Kan bestilles gjennom

Norsk Bridgemagasin

Boks 277, Oslo, tlf. 412181.

Syd kongen. Bordet settes inn på kløver-
esset og Syds andre hjerter forsvinner på
sparkongen, hvoretter Syd bare gir seg fra
et kløverstikk.

La oss imidlertid levere et bedre forsvar.
Når bordets spardame kommer i det første
stikket, skal Øst ikke bry seg om å dekke.
Dette tvinger Syd til allerede nå å bestemme
hva han skal kaste på spardamen, og enten
han legger hjerter eller kløver, kommer
ikke Øst i det nevnte dilemmaet.

På den samme måten kan Syd unngå
å bestemme så tidlig hva han skal kaste på
sparticket sitt, ved å legge spar tre fra
bordet i første stikk, og deretter stjele Østs
tier. Etter to runder trumf spilles han en
liten hjerter fra bordet, og Øst er ferdig.

Til slutt vil jeg bare si: Kjøp boken, De
vil ikke angre på det.

R. B.

Turneringsnytt

HORTEN

I Junior Bridgeklubbs jubileumsturnering
søndag 23. november forekom den eien-
dommelige situasjonen at to par delte
førsteplassen, nemlig EM-spillerne Larsen
— Johansen og Tønsberg-paret Jonsgård
— Vestad. De gamle norgesmestrene fra
Larvik, Arvesen — Hansen, ledet til siste
runde, men falt helt ned på femteplassen.
Resultatene ble:

1. Jonsgård — Vestad, Grand Coup, Tønsberg	1064
1. Johansen — Larsen, Sandefj. BK	1064
3. Tjomsdøl — Syse, Notterøy BK	1051
4. Jansen — Pettersen, Sandefj. BK	1032
5. Arvesen — Hansen, Farris, Larvik	1031
6. Schröder Nielsen — Magnussen, Astra, Oslo	1003

LILLESTRØM

Nedre Romerike krets' jubileumsturnering
ble arrangert søndag 23. november på
Lillestrøm med 17 deltagende lag. Et lag
fra Forbundet bestående av Halle — Bjørn
Larsen, John Knudsen — Per Nielsen ledet
lenge, men måtte til slutt se seg forbigått av
Strømmen Bridgeklubbs forstelag, bestå-

ende av Haakensen — Strand og brødrene
E. og R. Caspersen. Resultatene ble:

1. Strømmen BK I	421
2. Norsk Bridgeforbund	404
3. Nørøna, Strømmen	402
4. Follo krets	398
5. Lillestrøm I	385

USA

Det amerikanske laget til verdensmester-
skapet i bridge, som skal spilles i New York
i slutten av januar og begynnelsen av februar
1959, er nå nominert, og består av Fishbein,
Lee Hazen, Sam Fry, Harmon og Stakgold.
Italienerne stiller vel med sine verdens-
mestre.

NY BRIDGEBOK

Moderne Acol

av

Johs. Hulgaard og
K. Tarp Poulsen.

Foruten Acol-systemet har
boken en gjennomgåelse av:

Stayman-konvensjonen
Cotter-konvensjonen

Styrkespørremeldinger: 4 enter

3 kløver konvensjonen

Defensiv opplysnings-sans

2 kløver dobling

Cue-bids og

et spesielt tillegg om renon-
sevisende Cue-bids

Pris hft. kr. 12,90

Bestilling gjennom

NORSK BRIDGEMAGASIN

Boks 277 — Oslo

X-KLUBBENS KRØNIKE

Egil Wang

Spillerne på førstelaget i X-klubben skulle spille en kamp i Norgesmesterskapet mot en klubb fra en by et godt stykke unna, og reiste avgårde med godt mot. Det var det lokale championlaget som dro, og nå skulle de vise spillerne i den fremmede byen hvordan bridge skulle spilles.

Etter første omgang ledet imidlertid motstanderne stort, og det var en gjeng på fire nedtrykte karer som satt sammen i

pausen for å diskutere hva som var skjedd. Det første spillet som hadde interesse, var dette:

		Kåre					
		♠ E K 7 6 4					
		♥ kn 4					
		♦ E 4 3					
		♣ E 6 5					
Jens	♠ — ♥ 10 2 ♦ D kn 10 7 2 ♣ K D 10 8 4 3	<table border="1" style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V O</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V O	S	Petter	♠ D kn 10 ♥ K D 9 8 7 5 3 ♦ 8 5 ♣ 9
N							
V O							
S							
		Nils					
		♠ 9 8 5 3 2					
		♥ E 6					
		♦ K 9 6					
		♣ kn 7 2					

Spillerne fra X-klubben er nevnt i diagrammet ovenfor, men sitter selysagt ved forskjellige bord. Kåre og Nils sitter Nord—Syd ved bord 1 og Jens og Petter Øst—Vest ved bord 2.

Bord 1: (X-klubben Nord—Syd) 4 hjerter Øst, 4 trekk.

Bord 2: (X-klubben Øst—Vest) 4 spar Syd, 4 trekk.

— Men hvordan er det dere spiller, karer, spurte Petter. — Fire hjerter kan da aldri vinnes?

— Jo, det var et uhell, forstår du, begynte Nils. — Kåre startet med sparkongen fra feil hånd, og Øst forlangte kortet opplagt som straffekort. Hadde jeg nå enda spilt spar, ville det gått bra, men dessverre, jeg startet med kløver. Så måtte Kåre ta esset da, forstår du, og så var han jo tvunget til å fortsette med sparkongen. Vest stjal, og begge rutertaperne forsvant på bordets kløver. En ruter ble stjålet, en ny spar ble stjålet og nok en ruter ble stjålet. Deretter kom hjerterkongen, og alt vi kunne få var ett stikk i hjerter og ett i spar. Men hvordan i all verden fikk Syd fire spar ved bordet deres?

— Jo, det var pent spill det, fortalte Jens. Jeg startet med hjertertieren, som Syd stakk. Så kom esset og kongen i spar, esset og kongen i ruter og kløveresset, og Petter ble satt inn på hjerterdamen. Han tok spardamen også, og dermed var stillingen:

EN UTMERKET JULEGAVE
FOR BRIDGESPILLERE:

ROLF BØE

BRIDGE
UTEN
TÅRER

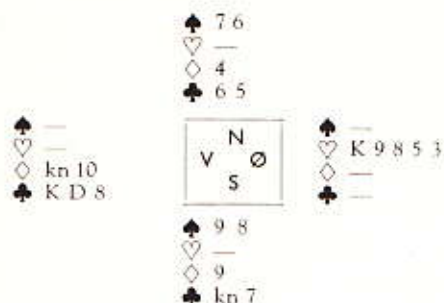

Skrevet både for eksperter og den alminnelige spilleren. Eksperten får en utmerket innføring i det moderne poengsystemet, mens den alminnelige spilleren får en uhyre klar og enkel oversikt over det moderne meldesystemet.

Pris innbundet kr. 12,50
hos bokhandlerne.

A. M. HANCHES FORLAG

— Nå var Petter innspilt, ser du, og måtte gi seg.

— Men jeg forstår ikke, avbrøt Kåre. — Syd får riktig nok et stikk ekstra når Petter spiller hjerter tilbake, men enda er det jo bet.

— Nei da, kontrakten står den, sa Petter rolig.

— Aldri i verden, sa Kåre kontant. — Det er bare tull dette her.

— Skal vi vedde, foreslo Petter, og Kåre slo til.

Dermed trakk Petter hjerterkongen fra seg selv, la ruter ni hos Syd og kløver fem hos Nord. — Er det nok nå? spurte han med et smil. Og det var nok. Petter ble jo tvunget til å spille til dobbelt renons enda en gang, og dermed var kontrakten hjemme. Tre tapere forsvant fordi spilleren var villig til å gi fra seg ett ekstra hjerterstikk. Kåre og Nils bare så på hverandre.

— Skal vi gå over til neste spill? sa Nils forsiktig.

Bord 1: (X-klubben Nord—Syd) 5 spar Syd — 1 bet.

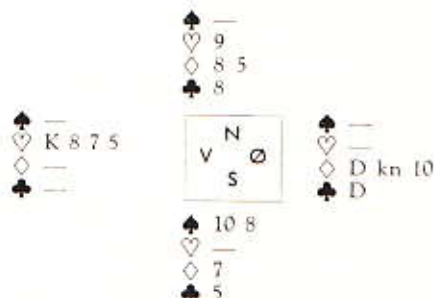
Bord 2: (X-klubben Øst—Vest) 4 hjerter Syd — 4 trekk.

— Fire hjerter??? spurte Nils forbauset. — Det må da være skrivefeil for fire spar.

— Nei da, svarte Jens. — Det er riktig som det står. — Fire hjerter, Syd, ti stikk.

— Men hvordan i all verden???

— De misforsto hverandre i et overføringsbud, forstår du, forklarte Jens. — Nord åpnet med en grand, Petter sa fire ruter og Syd fire hjerter, og dermed ble det. Syd så temmelig lang ut i ansiktet da makker passet, og det var ikke fritt for at jeg var litt skadefro. Men det gikk fort av meg. Jeg begynte med hjerterknekten, og bordet tok damen. Syd spilte seg hjem på kløver, og fortsatte med nok en hjerter. Jeg måtte på med tieren, og bordet tok esset. Så kom de to gjenstående essene på bordet, og deretter var det duket for fire ganger spar. Så var det igjen:

— Syd hadde nå ni stikk, fortsatte Jens, og når han nå spiller en spar til fra seg selv, er jeg ferdig. Jeg hadde ikke trodd det gikk an, men faktisk står fire hjerter mot et hvert motspill.

Kåre kom først til hektene igjen. — Nei, da, sa han, ikke mot et hvert motspill.

— Jo da, sa Petter.

— Skal vi vedde, spurte Kåre forhåpningsfullt, han ville ha igjen det han tapte. — Ja vel, sa Petter, — og spill bare noe annet enn hjerter ut, sa Kåre. Og Petter måtte gi seg. — Men hvorfor vant dere ikke seks spar? Petter var strateg, og gikk over til angrep på en ny front når han var satt til veggs.

— Den kan da ikke vinnes? sa Nils.

— Jo da, fortsatte Petter. — Skal vi vedde igjen?

— Ikke nå mer, sa Nils. — Men karr inn de tolv stikkene.

— Ja, vi så det ikke, men motspillerne våre pekte det ut for oss. Utspillet er likegyldig, men sett at det blir ruter to. Bordet

tar esset, så følger fire ganger trumf, hjerterfinesse, esset og hjerterstjeling. Deretter kommer den siste trumfen, bordet holder esset tredje i kløver og ingen ting annet, og Øst er skvist i ruter og kløver.

Og Nils måtte gi seg.

	Kåre		
	♠ E kn 2		
	♥ E D 4 3		
	♦ 7 6		
	♣ K D 7 5		
Jens	N	Petter	
♠ 10 9 2	V	♠ D 7 6 5	
♥ kn 10 9 8	S	♥ 7	
♦ kn 8 5 2	O	♦ 10 9 4 3	
♣ 6 3	X	♣ 10 9 8 2	
	Nils		
	♠ K 8 3		
	♥ K 6 5 2		
	♦ E K D		
	♣ E kn 4		

Bord 1: (X-klubben Nord—Syd) 7 grand, Syd, 1 bet.

Bord 2: (X-klubben Øst—Vest) 7 grand, Syd, 7 trekk.

— Men denne kontrakten kan jeg da ikke vinne, erklærte Nils oppgitt.

— Hvordan spilte du da? spurte Petter.

— Jeg fikk spar ut, og lot den gå hjem, begynte Nils. — Så prøvde jeg hjerterne, og når de ikke gikk, var sparfinessen den eneste utveien. Ergerlig også, hvis Øst hadde hatt hjerterne ved siden av spardamen, kunne jeg vunnet på skvis.

— Men kontrakten står ved skvis, fortalte Jens, — og det er forholdsvis lett.

— Står du! utbrøt Nils. — Det finnes ingen sjanse med skikkelig motspill. Dere må ha gitt bort et stikk på en eller annen måte.

— Nei, nå må du være litt våken da, sa Petter. Bare du tar dine forholdsregler i det første sticket, går det bra.

— Ja, jeg er nok oppmerksom på at jeg kunne lagt sparknekten fra bordet i det første sticket, sa Nils. Da ville jeg fått med meg spardamen hos Øst, og truselen i fargen ville vært overført til Vest. Men hvordan kunne jeg vite, allerede i det første sticket, hvem som har lengden i hjerter?

— Det er ikke det som er poenget, fortalte Jens videre. — Du skulle ha spilt som det ble gjort ved bordet vårt. Spilleren

plaserte etter utspillet sparnieren hos meg og damen hos Petter, og for å kunne ha fritt slag begge veier, tok han spareset fra bordet. Deretter kom esset og kongen i hjerter, og når fargen ikke gikk, fortsatte han med sparknekten fra bordet. Petter kunne gjøre hva han ville, dekke eller ikke. Han valgte å dekke, og etterpå kom fire ganger kløver og tre ganger ruter. For den siste ble spilt, var stillingen:

Bridgebøker

VI HAR PÅ LAGER:

Aftenbladets bridgebibliotek, 6 bind à kr. 3,40. (Kan kjøpes enkeltvis.)

Aftenbladets nye bridgeserie 1—3 a kr. 3,50 pr. b.

Bøe: «Revidert Vienna». Kr. 10,85 ib.

Bøe: Bridge uten tårer kr. 12,50 ib.

Kaalund-Jørgensen: «Bridgens Luner». Kr. 9,90.

Nielsen Aksel J.: «100 nye modspill i bridge». Kr. 13,50.

Toustrup: «Nem bridge». Kr. 8,25.

Werner: Resor i Riskzon. Kr. 24,35.

Werner: Den røda tråden vid det grønna bordet. Kr. 25,95.

Terence Reese: «Europamästare spelar bridge». (Oversatt av Werner.) Kr. 15,50. Porto for en bok kr. 0,60. Porto i oppkrav kr. 1,25.

Jannersten: «Boken om skvis». Innb. kr. 23,50.

Jannersten: «Vi spelar tävlingsbridge». Budgivning-Spelföring-Motspel. Nytt opplag. Pris kr. 25,95.

Jannersten: «Speltekniken i bridge». Kr. 25,95.

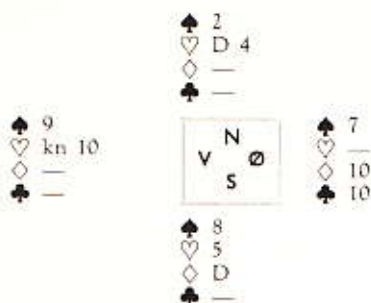
Jannersten: «Kurs i kontraktsbridge». Kr. 25,95.

Jannersten: «Efos-sangen». Kr. 5,40.

Bøe, Elfwin, Jannersten: «Tävlingsledaren». Håndbok for turneringsledere. 256 sider innb. i shirting. Kr. 31,10.

Darvas: Tvärs igenom leken. Kr. 25,95.

NORSK BRIDGEMAGASIN
Kongensgt. 4 — Oslo.

— Hva vil du nå jeg skal kaste når ruter-damen kommer, spurte Jens til slutt?

Nils ble sittende helt forbauset, noe slikt hadde han ikke tenkt seg. Men Kåre reddet dagen for ham.

— Syd ville aldri fått i stand det fine spillet ditt hvis du ikke hadde spilt spar ut, sa han, henvendt til Jens. — Det var det som skaffet ham en slik hårfin peiling på fargen. Spill hjerter ut du, så kan du jo la ham prøve seg uten en titt i kortene.

Ingen hadde mer å si, og de reiste seg for å gå inn til neste omgang.

Brev fra leserne

Makker og jeg kom ut i diskusjon om et meldesystem forleden dag. Vi spiller Culbertson, og meldingene gikk:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	2 ♥	pass	pass
Dobl.			

Nå er spørsmålet om Nord's dobling er opplysende eller straffedobling. Vi er takknemlig for svar, da det gjelder et veddemål som vi har avtalt at De skal avgjøre.

E. G.

Dessverre, veddemålet er faktisk uavgjort, idet en dobling i denne situasjonen i det hele tatt

ikke bør forekomme. En grandåpning er en begrenset melding, det vil si at åpneren i en eneste melding gir beskjed om hva han har innen en snever grense. Nettopp derfor skal han ikke ta noe initiativ etterpå. Syd vet hva Nord har, mens derimot Nord svever i uvitenhet om sin makkers styrke, rent bortsett fra at han forstår den ikke er særlig stor. Nettopp derfor skal Nord overlate avgjørelsen til sin makker, og Syd har faktisk allerede tatt denne avgjørelsen, i og med at han har passet. En balansert hånd med 16—18 poeng kan ikke være nok til å straffedoble to hjerter, og det er ingen idé å doble opplysende når makker allerede vet hva man har. Det er en eneste melding som er riktig på Nord's hånd i denne meldeserien, og det er pass.

R. B.

Mange viennaspillere bruker en dobling som opplysende etter kløveråpning og melding i mellomhånden. Synes De det er noen fordel?

K. R.

Fordel og fordel. Det har iallfall en stor svakhet hvis det er gode motstandere, og det er at disse får større sjanse til å slenge inn en melding. Minimumsgrensen for en melding i mellomhånden er satt slik som den er for ikke å risikere for meget hvis motstanderne straffedobler, og det er klart at hvis den risikoen forsvinner, eller i det minste blir en god del mindre, er det lettere å blande seg inn.

K. B.

Min makker og jeg kom ut å kjøre i følgende meldeserie:

♠ 6 3 ♥ 9 7 5 4 ♦ 8 6 5 2 ♣ 6 4 2	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 5px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">V O</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">S</td></tr> </table>	N	V O	S	♠ E 10 6 5 ♥ K D 3 ♦ E 9 4 ♣ K D 7
N					
V O					
S					

Alle var i sonen, og meldingene gikk:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	Dobl.	pass	2 ♦
pass	2 gr.	pass	pass
Dobl.	3 ♦	pass	pass
Dobl.	pass	pass	pass

Forts. side 20.

EKSPERT

REDIGERT AV

KLUBBEN

ROLF BØE

Oppgave nr. 37.

♠ E 9 7 5 3	<table border="1" style="text-align: center; width: 60px; height: 60px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>○</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	○			S		♠ D 8 6 4
		N									
V		○									
		S									
♥ —	♥ 10 7 5 4 3 2										
♦ 9 6 4 2	♦ E										
♣ 8 5 3 2	♣ E D										

Vest spiller seks spar etter meldinger vi helst ikke vil rope, men Nord har iallfall åpnet med to grand. Utspill hjerter ess. Har Vest noen sjanse?

Oppgave nr. 38.

♠ 5	<table border="1" style="text-align: center; width: 60px; height: 60px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>○</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	○			S		♠ E kn 10 3
		N									
V		○									
		S									
♥ 8 7 2	♥ E D 5										
♦ E K kn 10 8 4 2	♦ D 9										
♣ K 5	♣ E 8 7 3										

Vest spiller seks ruter og får kløverdamen ut. Hvordan bør det spilles?

Oppgave nr. 39.

♠ E K D kn 10 9	<table border="1" style="text-align: center; width: 60px; height: 60px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>○</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	○			S		♠ 8 7 6 5 4 3
		N									
V		○									
		S									
♥ 5	♥ 4										
♦ E K 9	♦ 7 4 3										
♣ E K kn	♣ 8 5 2										

Det spilles parturnering. Vest spiller fire spar etter at Syd har åpnet med fire hjerter. Nord begynner med hjerteresset, og fortsetter med knekten i ruter.

Oppgave nr. 40.

Blindemann

♠ K 4
♥ D 7 5
♦ E K kn 10 6
♣ E D 6

♠ E kn 8 5
♥ E kn 9 4
♦ 8 4
♣ 8 5 3

	N	
V	○	
	S	

Nord åpnet med en ruter, Syd meldte en grand, hvorefter Nord avsluttet meldingene med tre grand. Vest begynner med kløver åtte, Øst legger syveren og Syd får for kongen. Syd fortsetter med spar seks. Hvordan bør Vest føre motspillet?

Løsninger til oppgave nr. 29.

♠ 10 8 6 5 2	<table border="1" style="text-align: center; width: 60px; height: 60px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>○</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	○			S		♠ E K D kn
		N									
V		○									
		S									
♥ E 3 2	♥ D kn 9 4										
♦ K 4 3	♦ 10 8 6										
♣ K 4	♣ E 5										

Løsningene sendes Rolf Bøe, Gauterød, Tønsberg, innen 1. februar. Husk å gjøre kommentarene korte.

Vest er kommet helt opp i fem spar uten meldinger fra motparten. Nord begynner med spar syv, som bordet stikker. Så følger hjerterdamen, som får løpe, og holder. Hvordan bør Vest fortsette?

Det er fire tapere, og to av dem må altså elimineres hvis det skal bli noen suksess. En sjanse er at Syd nå har hjerterkongen alene igjen. De kan da fortsette med liten hjerter til esset etter å ha trumfet ut, og på tilbakeveien knipe Nord's hjerter ti. En ruter forsvinner på den fjerde hjerteren, og det er likegyldig hvor ruteresset sitter. Skulle hjerterne sitte 3—3, har De fremdeles sjansen at ruteresset sitter gunstig.

Her er imidlertid en bedre sjanse, som lykkes hvis hjerterne sitter 3—3, med tieren hos Nord og kongen hos Syd. Det siste er jo svært sannsynlig allerede. De trumfer ut, og fortsetter med hjerterdamen. Syd må på med kongen, og Vest tar esset. Så følger esset og kongen i kløver, og deretter en liten hjerter, som setter Nord inn. Er han nå renons i spar og hjerter, må han enten spille ruter, slik at kongen gir stikk, eller kløver til dobbelt renons. En av Vest rutere forsvinner, den andre forsvinner på hjerter ni, og kontrakten er hjemme.

Begge spillemåter byr på en del bivarianter med ruteresset hos Syd, som vi ikke skal komme inn på. Vi skal imidlertid et øyeblikk imotegå de løserne som mener at hjerterfordeling 4—2 er mer sannsynlig enn 3—3. Det er riktig, hvis det er likegyldig hvilken av spillerne som har fire, men det er det ikke her. Vi sier at femmeren og sekseren i hjerter gikk hos motspillerne første gangen fargen ble rørt. Det er nå bare riktig å spille hjerter fire fra Øst neste gangen hvis Vest har kongen singel igjen og Øst har 10—8—7. Derimot er det riktig å spille damen fra Øst hvis Syd har enten K—8 eller K—7, altså to sjanser mot en.

Løsning til oppgave nr. 30.

♠ E kn 10 8	<table border="1" style="text-align: center; width: 60px; height: 60px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>○</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	○			S		♠ D 6
		N									
V		○									
		S									
♥ E K 7	♥ 10 8 6 5 4										
♦ —	♦ D kn 8 5 4										
♣ K D kn 10 8 5	♣ E										

Vest spiller seks kløver. Nord begynner med ruterkongen. Hvordan bør Syd spille?

Den beste spillemåten ser ut til å være følgende, basert på at Syd har ruteresset: De stjeler utspillet og fortsetter med spar knekt. Hvis motstanderne stikker, har De to innkomster til bordet, og kan kaste en hjerter på en etablert ruter. Men vi går ut fra at sparknekten får beholde stikken. De fortsetter da med spar ess og en spar til, som stjales med kløveresset. Fra Øst spilles ruter dame, Syd stikker og Vest stjeler. Så trumfer De ut, og deretter tar De for esset og kongen i hjerter. Hvis spar konge er falt, er resten

selsvagt opplagt, men vi går ut fra at den fremdeles er inne. Sjansen er da at den som sitter med sparkongen, har den alene igjen, og at han ikke har flere hjerter. De fortsetter med spar ti, og er De heldig, vil den motspilleren som kommer inn, bare ha ruter igjen. (Det er selsvagt samme sak om De setter motspillerne inn på hjerter, under forutsetning av at denne fargen satt 3-2 eller en honnør singel, så dette spillesetter gir fullt poeng).

Løsning til oppgave nr. 31:

♠ E K 6 5 4	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ D 9 3 2
	N										
V		Ø									
	S										
♥ 5 4 3		♥ E K D 2									
♦ 4 3		♦ E 2									
♣ E D 2		♣ K kn 9									

Vest spiller seks spar uten meldinger fra motparten. Nord begynner med hjerterknekten. Bordet stikker, og fortsetter med spar to. Syd viser renens og legger en liten ruter. Hvordan bør Vest fortsette?

En skvis har små sjanser til å lykkes, men det er andre muligheter. De fortsetter med esset og kongen i hjerter, og hvis fargen sitter rundt, forsvinner rutertaperen på den fjerde hjerteren. Sitter hjerterne 4-2, er eneste sjansen at Nord har samme fordeling som Øst, og at han er nødt til å komme inn i ruter. Derfor bør De også ta ruteresset så tidlig som mulig, for at ikke Nord med for eksempel kongen annen skal avblokere. Deretter stjeler De den fjerde hjerteren, tar tre ganger kløver, og setter til slutt Nord inn i ruter. Han er da nødt til å spille fra spar kn—10-8, og får ikke trumfstikk.

Løsning til oppgave nr. 32:

♠ D 6	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 10 7 4 2
	N										
V		Ø									
	S										
♥ E D 2		♥ 10 9 8 7 4									
♦ E 9 3		♦ D 10 4									
♣ E K D kn 4		♣ 7									

Vest spiller tre grand etter at Nord har meldt spar under veis. Nord begynner med spar fem, Syd tar kongen og fortsetter med spar åtte. Har De noen idé om spilleplanen på dette tidspunkt?

Etter meldingene er det sannsynlig at Nord har begge de røde kongene, og da har De ham fint i klemmen ved å ta alle kløvestikkene Deres. Siden spiller De ruteresset og en ruter til, og hvis Nord har hjerterkongen gardert igjen, er han nødt til å

skille seg av med en del spar, slik at De får det niende stikket ved oppspill.

Det var opprinnelig et annet poeng i denne oppgaven, men uheldigvis kom setningen «etter at Nord har meldt spar» inn i bildet. Den opprinnelige tanken ved å lempe spardamen på Syds konge i det første stikket, slik at bordets spar ti ga innkomst til hjerterfinessen. Men vi er enige i at det er mer sannsynlig at Nord har begge de røde kongene etter at han har meldt. Synd vi fikk med den setningen, vi tror oppgaven hadde vært morsommere i den originale formen.

Resultatet av konkurransen i nr. 8

1. premie: Einar Tangeland, Eidsberg st.

2. premie: Leo Tvedt, Tyssedal.

40 poeng: Einar Tangeland, Eidsberg, Leo Tvedt, Tyssedal, Olav Førsberg, Oslo.

38 poeng: Yngvar Nytrøen, Lomnessjøen, Rolf Jahre, Grovane, Henry Lie, Hamar, Ivar Tangen, Steinkjer, Hans Olsen, Lomnessjøen, Torolv Tveitan, Røa.

33 poeng: Olav Steinyggard, Sørkil, V. B. Nicolaysen, Sarpsborg.

31 poeng: Arild Solberg, Trondheim.

De øvrige løserne har under 30 poeng. Siden vi nå står foran siste omgang av årets konkurranse, vil vi være takknemlig om løserne samtidig med besvarelsene sender oss beskjed om hvor mange poeng de har, slik at vi får kontrollert våre tall.

Brev fra leserne.

Forts. fra side 18.

Vi gikk fire betet i sonen, og synes jo det var litt mye. Men vi kan ikke bli enige om hvor feilen ligger. Vil De kritisere?

S. N.

Vi ville foretrukket en grand i stedet for dobling på Østs hånd i første runde. En grand viser nettopp den styrken og fordelingen Øst har, og siden er det ikke det spor vanskelig, fordi det ikke blir flere meldinger for Øst—Vest. En opplysende dobling er ikke god når man har jevn fordeling og så stor styrke i motpartens farge.

